

2. Pobijana presuda povrijedila je i članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009 zato što Opći sud nije uzeo u obzir učinak i težinu konceptualne različitosti znakova u okviru sveukupne ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu između niskog stupnja vizualne sličnosti i niskog stupnja zvučne sličnosti. Prema ustaljenoj sudskoj praksi, konceptualni sadržaj prijavljenog žiga trebao bi biti dostatan kao protuteža vrlo maloj vizualnoj sličnosti i vrlo maloj zvučnoj sličnosti koje, prema navodu Općeg suda, postoje između prijavljenog žiga i ranijeg žiga.
3. Konačno, Opći sud je povrijedio članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009 jer je ocjenjivao vjerojatnost dovođenja u zabludu između znakova o kojima je riječ, a da nije uzeo u obzir sve relevantne čimbenike u okolnostima slučaja radi utvrđivanja vjerojatnosti dovođenja u zabludu. Točnije, Opći sud je zanemario presudnu okolnost koja je bila dio činjeničnog okvira postupka: porijeklo, povijest, geografsko značenje riječi uključenih u žigove o kojima je riječ u postupku te njihovu simboličku povezanost s robom koju određuju navedeni žigovi. Stoga je u toj mjeri Opći sud također iskrivio činjeničnu pozadinu postupka.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice SL L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 244.)

Tužba podnesena 18. srpnja 2014. – Europska komisija protiv Republike Austrije

(Predmet C-346/14)

(2014/C 361/03)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: E. Manhaeve i G. Wilms, agenti)

Tuženik: Republika Austrija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtjeva da:

- utvrdi da je tuženik povrijedio obveze koje ima na temelju članka 4. stavka 3. UEU-a u vezi s člankom 288. UFEU-a kada pri davanju odobrenja za izgradnju hidroelektrane na rijeci Schwarze Sulm nije ispravno primijenio odredbe članka 4. stavka 1. u vezi s člankom 4. stavkom 7. Direktive 2000/60/EZ (¹) (u daljnjem tekstu: Okvirna direktiva o vodama);
- Republici Austriji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Austrija je pokušala zaobići načelo zabrane pogoršanja stanja koje je sadržano u članku 4. stavku 1. Okvirne direktive o vodama kao njezino temeljno načelo te je time prekršila pretpostavke za izuzeće iz članka 4. stavka 7. Okvirne direktive o vodama.

Primjena direktive *ratione temporis* temelji se na sudskoj praksi Suda u skladu s kojom tijekom roka za prenošenje direktive države članice ne smiju donositi propise koje mogu ozbiljno ugroziti postizanje cilja direktive (članak 4. stavak 3. UEU-a u vezi s člankom 288. UFEU-a).

U svojoj novoj odluci tuženik se temelji samo na izmijenjenoj analizi stanja vode rijeke Schwarze Sulm. Ova izmijenjena klasifikacija („dobro” stanje vode umjesto „vrlo dobro” stanje vode) u suprotnosti je s prvotnim planom upravljanja. Utvrđenja i ocjene u planu upravljanja ne mogu se izmijeniti u posljednjem trenutku *ad hoc* upravnom odlukom koja se temelji na novim mjerilima. U suprotnome, bilo bi jednostavno zaobići bitne materijalne odredbe Okvirne direktive o vodama kao što je u predmetnom slučaju načelo zabrane pogoršanja stanja i značajne postupovne odredbe kao što je na primjer sudjelovanje javnosti.

(¹) Direktiva 2006/69/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, str.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. srpnja 2014. uputio Judecătoria Câmpulung (Rumunjska) –
Maria Bucura protiv SC Bancpost SA**

(Predmet C-348/14)

(2014/C 361/04)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Judecătoria Câmpulung

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Maria Bucura

Tuženik: SC Bancpost SA

Intervenijent: Vasile Ciobanu

Treća strana: SC Raiffeisen Bank SA

Prethodna pitanja

1. Mora li, na osnovi Direktive 93/13/EEZ (¹), sud pred kojim se vodi postupak povodom prigovora protiv prisilnog izvršenja, određenog bez nazočnosti tužitelja, koje se temelji na ugovoru o potrošačkom kreditu u vezi s izdanom kreditnom karticom American Express Gold, čim bude raspolagao za to potrebnim činjeničnim i pravnim elementima, ocijeniti, čak i po službenoj dužnosti, je li naknada predviđena predmetnim ugovorom nepoštena, to jest: (a) – naknada za izdavanje kartice; (b) – godišnja naknada za vođenje kartice; (c) – godišnja naknada za vođenje dodatne kartice; (d) – naknada za produljenje kartice; (e) – naknada za zamjensku karticu; (f) – naknada za promjenu PIN-a; (g) – naknada za podizanje gotovine s bankomata i u poslovnica (vlastitim ili u drugim bankama u Rumunjskoj ili inozemstvu); (h) – naknada za plaćanje robe i/ili usluga trgovaca u inozemstvu ili Rumunjskoj; (i) – naknada za izdavanje i slanje izvotka o stanju računa; (j) – naknada za uvid u stanje računa na bankomatima; (k) – naknada za kašnjenje u plaćanju; (l) – naknada za prekoračenje kreditnog limita; (m) – naknada za neopravdano odbijanje plaćanja, unatoč činjenici da iznos tih naknada nije naveden u ugovoru?
2. Je li sljedeća izjava o godišnjoj kamati: „kamata na kredit obračunava se u odnosu na dnevno stanje računa, podijeljenog po stavkama (plaćanja, podizanje gotovine, troškovi i naknada) i dnevne kamatne stope za obračunsko razdoblje. Kamata se obračunava dnevno, u skladu sa sljedećom formulom: iznos dobiven množenjem svake stavke s dnevnog stanja računa s dnevnom kamatnom stopom koja se primjenjuje na određeni dan; dnevna kamatna stopa izračunava se kao omjer između godišnje stope i 360 dana” – koja je od ključne važnosti u kontekstu Direktive Vijeća 87/102/EZ od 22. prosinca 1986. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na kreditiranje potrošača [neslužbeni prijevod], kako je izmijenjena Direktivom 98/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998., koja koristi sličan izričaj –sastavljena jasno i razumljivo u smislu članaka 3. i 4. Direktive 93/13/EEZ?
3. Dopušta li nenavođenje iznosa naknade koja se plaća temeljem ugovora i uvrštavanje u ugovor načina izračuna kamata, bez navođenja njihovog iznosa, nacionalnom sudu – u skladu s odredbama Direktive Vijeća 87/102 od 22. prosinca 1986. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na kreditiranje potrošača (²), kako je zadnje izmijenjena Direktivom 98/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. (³), i Direktive Vijeća 93/13/EEZ – da utvrdi da se zbog nenavođenja tih podataka u ugovoru o potrošačkom kreditu smatra da je predmetni kredit odobren bez naknada i kamata?